

Het gastenvertrek

Lieve kleinkinderen,

Kennen jullie het zinnetje, de waarschuwing: 'Pas op, de vijand luistert mee?' Tegenwoordig, met jullie mobieltjes, kan de politie uitzoeken, op welke plek jullie zijn, wanneer je met je mobiel aan het bellen bent. Wat jullie via de mobiel tegen elkaar zeggen mag niet worden afgeluisterd. Nog niet, maar dat kan wel.

Lang geleden, toen ik examen deed voor de hoofdakte (dat was in september 1966) moest ik vragen beantwoorden over het boek met als titel: '1984', geschreven door George Orwell. Dat boek gaat over: 'Big Brother is watching you'.

Je Grote Broer ziet en hoort alles wat je doet en zegt.

Is er al veel van wat in dat boek beschreven wordt, vandaag aan de dag uitgekomen?

Ja, maar in Nederland gelukkig nog niet alles.

Hoofdstuk 80 - Het gastenvertrek - Lucas 22 : 7 - 13

Het was een dag later, de donderdag voor het feest. Nog één dag en alle vrome Joden zouden het paaslam slachten en in de avond, wanneer het donker was geworden, zouden ze met hun familie het paschafeest vieren. Maar ook deze donderdagavond werd er in menig huis al een feestmaal gehouden met wijn en brood en bittere kruiden, de zogenaamde voormaaltijd.

De volgende dag, de vrijdag, de grote dag van het feest, at men de echte paasmaaltijd, zoals die in de wet van Mozes voorgeschreven stond.

Ook de Here Jezus hield zich aan dit oud en heilig gebruik. Hij wilde samen met zijn leerlingen in Jeruzalem de voormaaltijd vieren. Een dag later, tijdens het vieren van de grote Paasmaaltijd, in de vrijdagnacht, zou hij niet meer in leven zijn. Op dezelfde tijd dat in de tempel in Jeruzalem de paaslammeren geslacht werden, zou Jezus hangend aan het kruis zijn leven geven voor zijn volk. Zijn lijden en sterven kwam nu heel dichtbij. Op zijn laatste dag hier op aarde was Jezus' hart zwaar van leed.

Toch was Jezus blij dat hij zonder gestoord te worden, de voormaaltijd van het paschafeest met zijn leerlingen kon vieren.

Langzaam liepen ze vanaf de Olijfberg naar beneden, de kant op naar Jeruzalem. Het was nog vroeg in de morgen, maar de discipelen praatten al druk over de paasmaaltijd. Vreemd dat Jezus nog met geen woord hierover gesproken had en vanavond was het al zover. Vorig jaar en ook de jaren daarvoor, werd al dagen van te voren alles geregeld en nu wisten ze nog niet eens, in welk huis ze

vanavond met elkaar de paasmaaltijd zouden vieren. Als ze maar niet te laat waren om in het overvolle Jeruzalem nog een gastenvertrek te vinden. Natuurlijk, ze hadden de hele dag nog voor zich. Maar als Jezus er nu niet over begon, dan zouden ze hem eraan moeten herinneren. Maar dat durfden ze eigenlijk niet: hij liep daar zo stil en zo ernstig, net alsof hij vergeten was dat zij bij hem waren....

De Here Jezus wist wel, dat zijn discipelen zich zorgen maakten over in welk huis zij met elkaar de paasmaaltijd zouden vieren. Hij zou het hun direct vertellen, maar op een andere manier dan zij verwachtten. Deze keer wilde hij de naam van de straat niet noemen en ook het huis niet, want Judas was bij hen. Judas, die hem vandaag zou verraden. Jezus had bij één van zijn vrienden een eetzaal besproken, maar dat had hij nog niet tegen zijn leerlingen gezegd. Ze zouden het wel zien, wanneer ze met elkaar daar naar togingen. En op dat moment zou het voor Judas te laat zijn om het Sanhedrin te waarschuwen.

Het mocht dan waar zijn, dat in de komende nacht de vijanden van Jezus hem gevangen zouden nemen, maar daarom zou dat nog niet gebeuren in een feestzaal. De soldaten en de tempelpolitie zouden hem niet gevangen nemen in een huis met één nauwe ingang, maar buiten de stad, op een plek waar Jezus gemakkelijk zou kunnen vluchten. Iedereen kon dan zien dat Jezus zich vrijwillig overgaf.

In een kamer met één deur en één trap, zou hij zich *moeten* overgeven. Op de plek waar Jezus deze nacht naar toging, konden de soldaten hem alleen maar grijpen, omdat hij dat zelf *wilde*. Om die reden had Jezus tegen niemand gezegd, waar ze de paasmaaltijd zouden vieren.

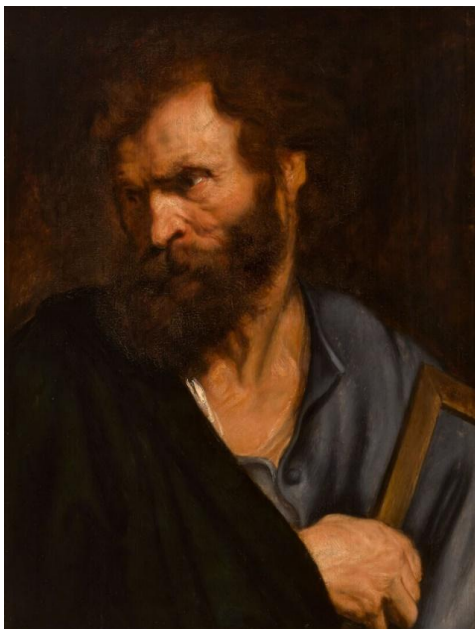
Toen Jezus nog steeds niets hierover zei, konden zijn discipelen zich niet langer stilhouden. Ze vroegen hem: ‘Heer, waar moeten wij vanavond de paasmaaltijd klaarmaken?’

Jezus zag dat Judas erbij was en dat hij scherp naar elk woord van hem luisterde. Jezus voelde hoe diep Judas hem haatte. Het maakte zijn lijden nog zwaarder. Al wist Jezus dat Judas hem zou verraden, daarom was het nog wel zijn leerling, van wie hij hield. Jezus wilde niet dat Judas de plek zou weten, waar ze vanavond naar toe gingen. Maar hij wilde Judas ook niet wegsturen. Nog was er voor Judas genade. Hij kon nog terug en Jezus zijn valse plannen opbiechten. Maar de tijd was dichtbij dat hij voor eeuwig te laat zou zijn. Jezus zou dan zijn discipel overgeven aan de satan. Maar zo ver was het nu nog niet. Deze lange, laatste dag zou Judas nog bij Jezus zijn, zijn woorden horen en zijn diepe liefde voelen. Deze avond zou ook Judas bij hem aan tafel zitten en uit dezelfde schotel brood eten. Als de nacht kwam, het uur van de duisternis, dan pas zou Jezus hem loslaten. Ook de verrader zou zijn tijd uitdienen en volledig deel hebben aan alles wat Jezus gaf....

Maar de vraag van de discipelen was wel zinvol. Het werd tijd dat alles voor de paasmaaltijd in gereedheid gebracht zou worden. Jezus riep Petrus en Johannes. Luid en duidelijk, zodat ook Judas het goed kon verstaan, zei Jezus: ‘Ga de paasmaaltijd klaarmaken, zodat we vanavond kunnen eten.’

Petrus en Johannes vroegen: ‘Waar zullen we dat doen?’

Jezus antwoordde: ‘Ga naar de stad. Daar zal je een man tegenkomen die een kruik met water draagt. Loop achter hem aan totdat hij ergens naar binnengaat. Zeg dan tegen de eigenaar van dat huis: ‘Onze meester vraagt waar hij met zijn leerlingen de paasmaaltijd kan vieren.’ Dan zal die man jullie naar boven brengen. Daar is een grote eetkamer. En daar moeten jullie de maaltijd klaarmaken.’

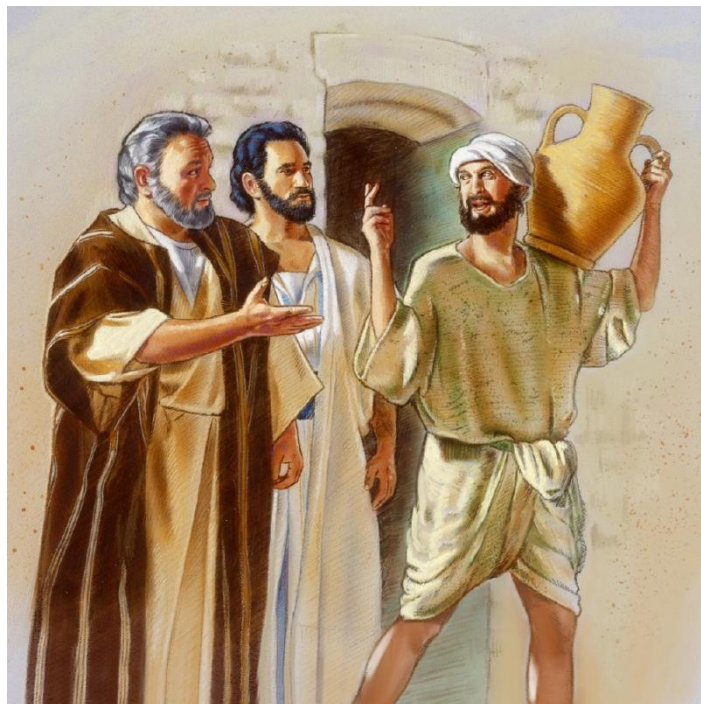

Judas had het goed gehoord. Hij verbeet zijn woede. Een man met een kruik op zijn schouder, een huiseigenaar die Jezus kende, een grote eetkamer met tafels en banken.... Nu wist hij nog niets. Zo'n kans als deze kreeg hij misschien nooit weer: een huis in Jeruzalem, een straat die men kon afzetten, een trap waar je langs moest en een hele dag de gelegenheid om de overpriesters in te lichten! Maar daarom zou zijn plan nog niet mislukken! Er kwamen meer dagen na deze! Met ingehouden woede zag hij Johannes en Petrus gaan. Zij mochten het weten. Zij waren beter dan hij. Maar de dag van zijn wraak zou komen!

De beide discipelen liepen met grote stappen naar Jeruzalem. Er moest nog veel gedaan worden. Ze moesten veel boodschappen doen. Maar het was een eer dat de Meester hun deze opdracht gegeven had. Zij zouden ervoor zorgen dat vanavond, wanneer Jezus met de anderen kwamen alles tot in de puntjes klaargemaakt was.

Toen ze bijna bij de stad Jeruzalem waren, zagen ze daar een man naar de stadspoort toelopen met een kruik op zijn schouder. Hij viel op, want het was in die dagen geen gewoonte dat een man water haalde in een kruik. Dat was werk voor vrouwen. Moest een man water halen, dan gebruikte hij een waterzak, waar veel meer in kon.

Maar misschien had hij van zijn heer opdracht gekregen om vers water in een stenen kruik te halen. Dat smaakte veel beter dan uit een leren zak.

Ze volgden de man tot hij de poort van een groot huis binnenging. Op de binnenplaats zagen ze de eigenaar staan en ze vroegen hem: ‘De Meester vraagt waar de kamer is, waar hij met zijn leerlingen de paasmaaltijd kan eten.’

De man vroeg niets. Hij wist wel wie hem deze boden gestuurd had. Blij dat hij iets voor Jezus kon doen, ging hij hen voor, de trap op. Het was een grote bovenzaal die hij hun aanwees, een eetkamer met een tafel en divans, waar veel kussens op lagen. Bij de deur stonden de waterkruiken al klaar en er hingen schone doeken bij.

In Jeruzalem zouden niet veel kamers zijn, die meer geschikt waren dan deze. Johannes en Petrus trokken hun lange mantels uit en begonnen alles klaar te maken. Het was al laat in de middag, toen alles klaar was. Ze waren blij dat ze zover waren.

Ze verheugden zich op de lange feestavond, met Jezus in hun midden. Vanavond zou niemand hen storen. Geen zieken, die Jezus zouden vragen om genezing. Geen Farizeeërs, die met hem zouden redetwisten over de wet van Mozes. Eindelijk een hele avond met Jezus alleen.

Als hij nu vanavond maar niet zou beginnen te praten over zijn lijden en sterven en over de ondergang van Jeruzalem en de tempel. Hij was toch de Messias, de zoon van David, die zou zitten op zijn troon? Als Jezus nu eens heel eenvoudig zou gaan praten over zijn komende heerlijkheid, en dan zonder gelijkenissen.... Wat zou dat mooi zijn.

Toen hoorden ze het geluid van voetstappen op straat en van bekende stemmen. Vlug gingen ze naar de ingangspoort en verwelkomden Jezus en de tien andere discipelen.

Aan de heldere lucht blonken de eerste sterren.

